

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 9C/152/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313204001
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gertrúda Rennerová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2015:4313204001.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Gertrúdou Rennerovou v právnej veci žalobcu : Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, Ch-6300 Zug, Švajčiarsk, IČO CHE-100.023.266, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Karadžičova 8 Bratislava, proti žalovanému : Q. D. K.. XX.XX.XXXX, Ž., O. S. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Námestie legionárov 5 Prešov, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 1311, 05 eur takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 312, 22 eur s úrokom z omeškania 5, 05 % ročne od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba sa z a m i e t a.

O náhrade trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca v žalobe podanej 07.03.2013 prostredníctvom právneho zástupcu žiadal, aby súd platobným rozkazom zaviazal žalovaného na zaplatenie 1. 763, 67 eur s prísl., ktorá suma predstavuje neuhradený zostatok úveru. V žalobe a písomných podaniach uviedol, že právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding a. s. poskytol žalovanému na základe zmluvy o úvere uzavretej 27.10.2007 číslo XXXXXXXXXXXX úver splatný v 48 - tich mesačných splátkach po 48, 30 eur. Žalovaný svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky úveru riadne a včas porušil a neuhradil 1. 361, 05 eur. Po čiastočnom späťvzatí žaloby sa domáha zaplatenia 1. 311, 05 eur s príslušenstvom. Úver sa stal splatný prirodzeným spôsobom, keďže splatnosť poslednej splátky nastala 20.10.2011. Podľa žalobcu nejde o čiastkové plnenie, ale o jedno plnenie, ktorého úhrada bola dohodnutá v splátkach a tak lehotou splatnosti je konečná lehota na splatenie celého úveru, t. j. 20.11.2011. Splátky, ktoré žalovaný posiela sú na iný úver, pohľadávka bola prisúdená v konaní 14Ro126/2011 zo zmluvy č. XXXX z 17.06.2008.

Žalovaný uviedol, že úver riadne splácal v období, keď bol zamestnaný. Po strate zamestnania sa so žalobcom dohodol na odklade splácania na jeden rok a neskôr sa so žalobcom dohodol, že dlh bude naďalej splácať v splátkach po 50 eur a následne po 100 eur. Nepamätal si v ktorom období bolo splácanie odložené a ani kedy si dohodol so žalobcom pokračovanie v splácaní splátok. O týchto dohodách nemal žiadny dôkaz, všetko vybavoval telefonicky. Podľa jeho názoru nemal byť žalovaný, nakoľko v zmysle dohody dlh spláca. Predložil potvrdenia o vklade na účet v hotovosti.

Do konania vstúpil na strane žalovaného vedľajší účastník dňa 02.09.2014. V písomnom vyjadrení a na pojednávaní poukázal na premlčanie nároku, keď sa žalovaný so splácaním dostal do omeškania

20.03.2009, pričom žalobca nepreukázal, kedy bola pohľadávka splatná. Ďalej poukázal na to, že v danom prípade ide o zmluvu o pôžičke, v ktorej sa nachádza viac neprijateľných zmluvných podmienok, pretože chýba dojednanie o úrokoch, poplatkoch, o počte a termínoch splátok istiny, úrokov a poplatkov. Žalovaný so vstupom vedľajšieho účastníka súhlasil (čl. 45).

Zmluvou o postúpení pohľadávok z 11.06.2011 postúpil postupca Consumer Finance Holding a. s. pohľadávku na Profidebt Slovakia s. r. o. ako postupníka a dňa 31.01.2014 došlo k postúpeniu pohľadávky na Intrum Justitia Debt Finance.

Uznesením 04.12.2014 č. k. 9C/152/2014 - 42 súd pripustil zmenu aktívne legitimovaného účastníka.

Uznesením 27.04.2015 č. k. 9C/152/2014 - 48 súd pripustil zmenu petitu žaloby a v časti konanie zastavil.

Súd sa oboznámil najmä so žalobou z 07.03.2013, žiadosťou a zmluvou o pôžičke z 27.10.2007 číslo 7506097918 a všeobecnými obchodnými podmienkami (čl. 7 - 8), zmluvou o postúpení pohľadávky (čl. 9-13), oznámením o postúpení (čl. 14), podaním (čl. 47), vyjadrením vedľajšieho účastníka a žalobcu (čl. 57, 64), prehľadom obrátov (čl. 65), výpismi z účtu (čl. 69) a zistil tento skutkový stav :

Na základe zmluvy o pôžičke uzavretej 27.10.2007 poskytol právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding a. s. žalovanému úver. Zo zmluvy o pôžičke je možné zistiť, že schválená výška pôžičky je 1493, 72 eur (45. 000 Sk), počet mesačných splátok 48, výška mesačnej splátky 48, 29 eur, RPMN 26, 22 %. Z prehľadu obrátov (čl. 72-73) vyplýva, že žalobca eviduje mesačné splátky úveru s poslednou platbou 22.09.2008, celková úhrada činí 481, 50 eur, za ďalšie obdobie splátky úveru nie sú vykázané. Zo žalovaným predložených potvrdení VÚB a. s. o vklade v hotovosti variabilný symbol 2XXXXXXXXX vyplýva, že žalovaný zaplatil po 50 eur (20.06.2014, 14.07.2014, 08.08.2014, 12.09.2014, 18.11.2014, 12.12.2014, 20.01.2015, 25.02.2015, 13.03.2015, 17.04.2015, 20.05.2015, 11.0.6201529.05.2015), spolu 700 eur. Doposiaľ žalovaný zaplatil na úvere 1181, 50 eur.

Predmetom konania je zaplatenie dlžných splátok úveru poskytnutého žalovanému na základe zmluvy o pôžičke.

Právny vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi uzavretím zmluvy o pôžičke je vzťah obchodnoprávny, ide o tzv. absolútny obchod v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka. Napriek tomu sa právny vzťah posudzuje prednostne podľa príslušných ustanovení osobitných predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, podľa zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase rozhodnom, Smernice Rady 93/13 EHS z 05.04.1993 a podporne ustanoveniami Občianskeho zákonníka . Zmluvné podmienky dojednané v spotrebiteľských zmluvách nemôžu byť v neprospech spotrebiteľa. Zmluvu o pôžičke uzavreli na jednej strane žalobca ako podnikateľ, nebanková spoločnosť poskytujúca úvery a na druhej strane žalovaný, ako občan spotrebiteľ. Žalovanému neboli finančné prostriedky poskytnuté na podnikanie. S poukazom na uvedené súd dospel k jednoznačnému záveru, že úverovú zmluvu, ktorú účastníci uzavreli treba považovať za zmluvu spotrebiteľskú, v ktorej sa zmluvné podmienky nemôžu odchýliť od ustanovení Občianskeho zákonníka, zákonov o ochrane spotrebiteľa a Smernice Rady č. 93/13/EHS v neprospech spotrebiteľa a zmluvné postavenie spotrebiteľa sa nemôže zhoršiť. Predĺženie premlčacej doby na štyri roky je inštitút obchodno-závazkového vzťahu (§ 401 Obchodného zákonníka), avšak takého predĺženie premlčacej doby ust. § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka neupravuje a je preto neprípustné. Dojednanie zmluvných podmienok, a tak aj o predĺžení premlčacej doby na štyri roky v predmetnej úverovej zmluve v zmysle Obchodného zákonníka je rozpore s § 53 a 54 Občianskeho zákonníka a preto neplatné. Súd preto na predĺženie premlčacej doby na štyri roky neprihliadol. Prednostné použitie ustanovení Obchodného zákonníka na spotrebiteľské právne vzťahy, aj keď ide o úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku, by znamenalo spochybnenie režimu ochrany spotrebiteľa upravené v Občianskom zákonníku a v osobitných predpisoch na ochranu práv spotrebiteľa, pričom práve tieto sú voči Obchodnému zákonníku lex specialis. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 402/2013 - 10 z 19.06.2013, podľa ktorého prednostným použitím ustanovení Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „Zákon“), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 4 Zákona pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 Zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 cit. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Keďže sa právny režim spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka súd predovšetkým skúmal s ohľadom na vedľajším účastníkom vznesenú námietku premlčania, či si žalobca uplatnil právo včas.

V danom prípade platí všeobecná premlčacia doba, ktorá je trojročná a ktorá začala plynúť odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Na základe úverovej zmluvy, ktorú účastníci uzavreli 27.10.2007, sa žalovaný zaviazal splatiť poskytnutý úver v 48 mesačných splátkach. Nakoľko v zmluve o pôžičke chýba údaj o dátume splatnosti prvej a poslednej splátky a z prehľadu splátok a úhrad (čl. 72) možno zistiť, že prvá úhrada bola vykonaná 20.11.2007, súd tak považoval za počiatok splácania deň 20.11.2007, posledná splátka sa stala splatnou dňom 20.11.2011 a týmto dňom sa stal celý úver splatným. Trojročná premlčacia doba na uplatnenie si práva uplynula 20.11.2014. Žaloba bola podaná na súd dňa 07.03.2013, teda v trojročnej premlčacej dobe.

Súd ďalej skúmal, či úverová zmluva obsahuje náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. V oddieli III. Schválená výška pôžičky sa nachádza údaj o schválenej výške pôžičky 1493, 72 eur (45. 000 Sk), údaj o výške mesačnej splátky 48, 29 eur (1455 Sk), o počte splátok 48 a RPMN 26, 22 %. Ako je zrejmé, chýbajú údaje o výške úroku z úveru a aj o výške a druhu poplatkov, ktoré má žalovaný uhradiť. Pritom žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1. 493, 72 eur a v 48 mesačných splátkach po 48, 29 eur má vrátiť žalobcovi sumu 2. 317, 92 eur bez toho, aby poznal výšku úroku z úveru, či a aké poplatky platí žalobcovi, ale aj termín aspoň prvej a poslednej splátky. Keďže v zmluve nie sú uvedené úroky a poplatky, nemôže ich úhradu žalobca požadovať od žalovaného. Úver je tak bezpoplatkový a bezúročný. Žalovaný na úvere zaplatil doposiaľ spolu1181, 50 eur, úver mu bol poskytnutý vo výške 1493, 72 eur, zostatok dlhu je 312, 22 eur. Súd s poukazom na uvedené zaviazal žalovaného a zaplatenie sumy 312, 22 eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania, keďže sa dostal do omeškania s plnením (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Pretože v úverovej zmluve chýba údaj o splatnosti splátok, alebo i keď len o prvej a poslednej splátke, nie je zrejmé, pre žalovaného kedy sa dostal do omeškania. Súd preto určil omeškanie plnenia od právoplatnosti rozsudku.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 151 ods. 3 O. s. p. O trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ods.2 citovaného ustanovenia ods. 2 odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V Leviciach dňa 25.09.2015